

JANCSIK PÁL

KEDVÜK RAGYOG, MINT AZ ÉG

Versek gyermekeknek

Kürti Andrea és Sipos Gaudi Tünde rajzaival

Koinónia • 2016

TAVASZI TÁNC

FÚJ A SZÉL

Hol a nap, hol a nap?
Sötét felhők torlanak.

Fúj a szél, hideg szél,
csak ne jöjjön újra tél!

Jöjjön inkább langy eső,
szőke búzát nevelő.

Rügyfakasztó kikelet,
űzd el végre a telet!

© Jancsik Pál, 2016
© Kürti Andrea, 2016
© Sipos Gaudi Tünde, 2016

A Koinónia Könyvkiadó tagja az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének, a Magyar Gyerekkönyvkiadók Egyesülésének és a Romániai Magyar Könyves Céhnek.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României JANCSIK, PÁL

Kedvük ragyog, mint az ég / Jancsik Pál. -
Cluj-Napoca : Koinónia, 2016
ISBN 978-973-165-119-4

821.511.141(498)-93-1

MIRE VÁRTOK?

– Mire vártok, öles fák?
S te, tavalyi, gyöngé ág,
ág hegyében kis rügyek,
most zsendülő friss füvek?

Hát ti, bugris barikák,
istállóban paripák,
tolláskodó madarak,
kis halak és nagy tavak?

Mire vársz itt, szép világ,
barna magban kék virág,
vén folyók, víg csermelyek,
öregék és gyermekek?

– Várjuk, várjuk a csodát,
tavasztündér mosolyát.
Dideregtünk eleget,
várjuk már a meleget.

TAVASZ A JÁTSZÓTÉREN

Szellő lendül, tavaszodik,
a jég, a hó takarodik.

A magasság kéken tárul.
A játszótér megvidámul.

Nagyot nyújtózik a nyújtó,
ugrik is már rá egy lurkó.

Egy percet sem áll a hinta,
jár, akár az órainga.

Gyerekekkel tele a forgó,
a tengelye már csikorgó.

Messze fénylik a pléhcsúszka,
kipróbálja Jóska, Jutka.

Nem volt ilyen tavaly óta:
egyre leng a libikóka.

S mi egy éve nem volt: itt-ott
az ibolya is kinyílott.

Friss virágok, víg gyerekek
köszöntik a kikeletet.

TANULJATOK A TAVASZTÓL

Szedi-veszi sátorfáját
a hideg,
portékája nem kell többé
senkinek.

Szelek szárnyán a jó tavasz
ideér,
munkához lát, még egy percet
sem henyél.

A hegyekben nagymosás van
biztosan,
ott a tócsa, hová a víz
kiloccsan.

Elvégzi ő minden dolgát
csoda jól,
keze nyomán virág nő a
föld alól.

A kék égre fehér felhőt
kerekít,
ázott-fázott madarakat
melegít.

Az iskola kapuján is
beszaladt,
friss kacagást hintett szét egy
perc alatt.

Tanuljatok a tavasztól,
gyerekek,
s mint ő, olyan szorgalmasak
legyetek.

MÁJUSI ESŐ

Jön az eső, lóg a lába,
árnyékot terít a tájra.
Friss zuhanya üdít, vidít,
a nyomában virág virít.

Keveredik az orgona
meg a gyöngyvirág illata.
Hófehér szírom az ágon,
olyan, mint egy édes álom.

Jázmin, zsálya és pipitér...
Ez az eső aranyat ér.
Aranynál is értékesebb:
búzát érlel, új kenyeret.

MONDÓKA

Felhő mögé bújt a nap.
Felhő mögül kikacag.
Országjárni megy a szél.
Pehely kéri: „Szél, vigyél!”

Aztán az ég beborul,
szörnyű nagy haragra gyúl,
villámokkal hadonász,
esőt zúdít, ágot ráz.

Megbékül egy perc alatt,
már megint a nap kacag.
Ha sár van is, nem baj az,
fő, hogy itt van a tavasz.

HA ÓZIKE VOLNÉK

Ha őzike volnék,
árnyas erdőn kóborolnék,
fényes réten játszadoznék,
zsenge füveket kóstolnék,
inni patakra hajolnék,
selymes bundában ragyognék –
szájamban a gyerekeknek
szamócát és málnát hoznék.

Ha fecske lehetnék,
tágas égen tekeregnék,
eresz alá ereszkednék,
magot, morzsát csipegetnék,
vidám hangon csicseregnek,
ősszel vándorútra kelnek –
s tavaszra a gyerekeknek
déligyümölcsöt szereznek.

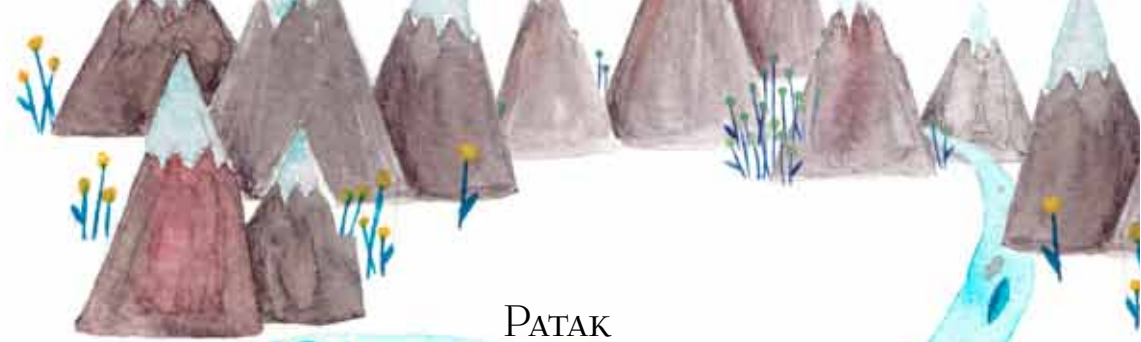
ÁPRILISI BÚJÓCSKA

Keresed: hol a nap?
Kérdezed: hol a fény?
Ott táncolt az előbb
ablakod üvegén.

Hiába, nincs sehol.
Azt hiszed, itt se volt
az öröm, a tavasz –
eső esik és havaz.

De mire felállsz, hogy
becsukd az ablakot,
felhőkből kikacsint:
„Ne csukd be, itt vagyok!”

Szívedbe visszatér
az öröm, és a fény
táncot jár vidáman
ablakod üvegén.

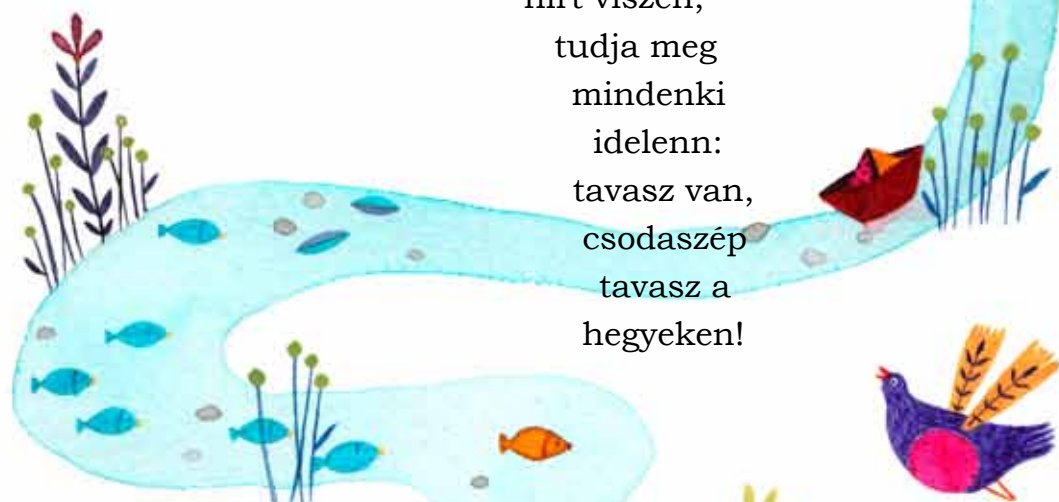

PATAK

A patak
fölcsozog
kavicsok,
fű között.
Hűs habot,
levelet
visz vize,
megpörög,
megforog,
tovafut.
Hova fut?
Ungon át,

berken át

hírt viszen,
tudja meg
mindenki
idelenn:
tavasz van,
csodaszép
tavasz a
hegyeken!

TAVASZI TÁNC

Táncol, táncol a réten a szellő.
Suhanva száll az égen a felhő.
Leng és hajlik, rügyet fakaszt az ág.
Lábujjhegyre áll a hóvirág.

Utcán a papiros körbeszalad.
Jókedvűen rikkant a patak.
Tempósan lejt egy tavalyi levél.
Verébsereg ugrál, csivitel.

Forog a hab a folyó tetején.
Szaporán villog üvegen a fény.
Kocsiúton toppantás a pocsolya.
A napsugár kamaszgyerek mosolya.

Miféle tánc ez? – Tavaszi tánc.
Vidám, bolondos, szeles vihanc.
Járja az ég, és járja a föld.
Az inge kék, és szoknyája zöld.

MIT TANÁCSOLSZ, CINEGE?

Fölvegyem vagy ne vegyem
sapkám, csizmám, bekecsem?
Hát esernyőt vigyek-e?
Mit tanácsolsz, cinege?

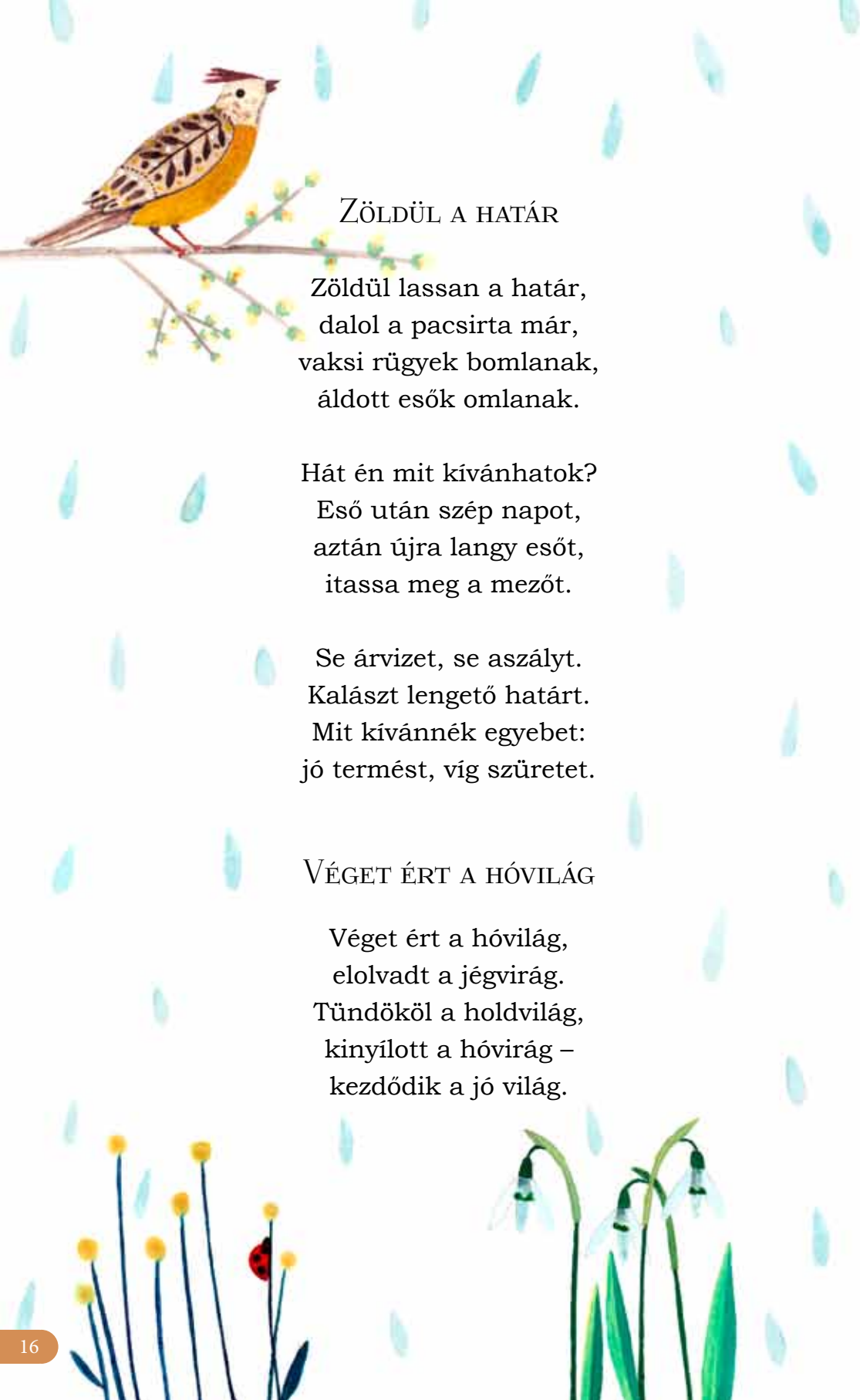
Lám, a szegény szarkapár
azt hitte, már itt a nyár.
Várták reggel a napot.
És mi történt? Havazott.

Régi igazság: hamis,
huncut vagy te, április.
Nem bánom, ha az vagy is,
fő, hogy itt a tavasz is.

VERŐFÉNYBEN

Verőfényben fürödnek
a cserepek,
az ereszek,
a szekerek,
a kerekék,
a levelek,
a verebek,
a gyerekek.
A kemény tél után
délelőtt, délután
ízlelik és élvezik,
kóstolják és majszolják
a meleget.

ZÖLDÜL A HATÁR

Zöldül lassan a határ,
dalol a pacsirta már,
vaksi rügyek bomlanak,
áldott esők omlanak.

Hát én mit kívánhatok?
Eső után szép napot,
aztán újra langy esőt,
itassa meg a mezőt.

Se árvizet, se aszályt.
Kalászt lengető határt.
Mit kívánnék egyebet:
jó termést, víg szüretet.

VÉGET ÉRT A HÓVILÁG

Véget ért a hóvilág,
elolvadt a jégvirág.
Tündököl a holdvilág,
kinyílott a hóvirág –
kezdődik a jó világ.

KÁRUKULA

CSUPA GYÖNGY AZ ERDŐ

Csupa gyöngy az erdő
varrottas szoknyája,
a szegélyén a piros csík
földieper, málna.

Haját eső mosta,
szellő megfésülte,
nap a fényét, mint egy ékszert,
tincseibe tűzte.

Dalol is az erdő,
dalol jókedvében,
vállkendője, a szivárvány,
tündöklük az égen.

BÚZATÁBLA

Búzatábla, aranysárga,
ringó, hajló, zengő tenger.
Kalászfejek, nagy ékszerek,
tele kövér gyöngyszemekkel.

Pitymallik a hegyek felől.
Zúg a sárga búzatábla.
A fölkelő nap bevonja
szivárványos ragyogásba.

PILLANGÓTÁNC

Csupa szín,
csupa hím,
csupa fény, csupa kellem.
Villan a láncuk,
illan a táncuk
ott, hol a nyár heve jár,
lágyszéle száll,
tovalebben.
Fura lánc,
csoda tánc,
ütemét ki se tudja követni.
Tovaszáll hűs dallama
kis madarak pici torkán.
Zsong a nagy erdő,
zeng a világ,
ring a virág
meg a fű meg az ág,
dúdolván.
Ugye szép, ugye jó,
ugye nincs több ily ragyogó lánc,
mint e vidéken,
friss hegyi réten
szertecikázó pillangótánc.

KÁNIKULA

Hosszan lóg a kutya nyelve,
mintha levet lefetyelne,
nehéz neki a bundája,
lehe-liheg nyitott szája.

Kajsza lett a macska bajsza,
egérért se menne napra,
az árnyékba behúzódik,
lassan, lustán elnyújtózik.

A virágok kókadoznak,
hűs esőre áhítoznak.
A kakas is, ha kukorít,
közben az égre hunyorít:

nem kerekedik-e szellő,
nem közeledik-e felhő,
dörgő-morgó vizeshordó,
az élőknek enyhet osztó?

De felhő egy folt se látszik,
csak a napfény sziporkázik.
Ez a hőség bizony kutya,
a neve is kánikula.

JÚNIUS, JÚLIUS

Június, július,
a nap arany égi tus,
bőven hull meleg sugára
kislányok, fiúk nyakába.

Fehér még a Péter bőre,
úgy sétál a napfürdőre,
pirul, barnul lassan, szépen
pancsolásban, napban, szélben.

Hát még ha a tengerpartról
hazakerül, mi lesz akkor?
Megmondhatom jó előre:
néger gyerek lesz belőle.

KICSI ÁSÓ

Kicsi ásó, kis gereblye,
kiment Péterke a kertbe,
idehallszik kopogása:
gereblyél, s a földet ássa.

Meg se kérdezd, hogy mi végett
csinálja ő az egészet,
mért tesz-vesz oly makacsul,
látod: dolgozni tanul.

ESS, ESŐ!

Csupa por, csupa por,
csupa por az út,
teherautó száguld rajta,
nagy szekérrel két paripa fut.

Ess, eső, ess, eső,
júniusi jó meleg eső,
verd el az út porát,
s a virágok illatát
csalogasd elő!

JÖN AZ ŐSZ

RAKONCÁTLAN SZELEK HÁTÁN

Rakoncátlan szelek hátán
megjött már az ősz.
Édesedő szőlőt őriz,
pipázik a csősz.

Sárgák, barnák és pirosak
mind a levelek,
beborítják az utakat,
játszótereket.

Csengők hívnak,
ajtók nyílnak,
tárul sok csoda.

Induljunk hát, kispajtások,
vár az iskola.

